

ת"פ 17589/04/16 - מדינת ישראל נגד יורם בראור

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17589-04-16 מדינת ישראל נ' בראור ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י תביעות ש"י

המאשימה

נגד

יורם בראור
ע"י ב"כ עוה"ד שי ויזלברג

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן. על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.10.2015 בשעות הערב בפארק ציבורי, התפתח ויכוח בין המתלונן לבין ע"ב, במהלכו הם דחפו זה את זה. ע"ב שרט את המתלונן באפו, ואילו המתלונן הכה את ע"ב בעינו באמצעות אגרופו. ביום 3.10.2015, בשעות הערב, שהה המתלונן יחד עם אביו ובני משפחה נוספים מחוץ לביתם בבית"ר עילית. בעקבות הוויכוח המתואר לעיל, הגיע הנאשם עם בנו ועם ע"ב לביתו של המתלונן, ירדו מרכבם וניגשו למתלונן. אביו של המתלונן ניסה לשכנע אותם שלא יפנו אליו ושיעזבו אותו מאחר שמצבו אינו טוב, אך ללא הועיל. הנאשם תפס את המתלונן בתנועת חניקה והוריד אותו על אופניים שהיו על הארץ, בעודו ממשיך לחנוק אותו. בני משפחתו של המתלונן צעקו לעבר הנאשם שיעזבו את המתלונן, כי כמעט ואינו נושם, אך הנאשם לא חדל ממעשיו. בנוסף, בנו של הנאשם תפס את המתלונן והנאשם הכה אותו בגופו. בגין כך הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה של **תקיפה סתם**, בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין.

מהלך הדין

תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום ונשמעו הוכחות, בסיום ההוכחות הסכימו הצדדים, בהתאם להמלצתי, על תיקון כתב האישום ושליחת הנאשם לשירות המבחן להכנת תסקיר. נאשם 2, בנו של הנאשם, שחלקו קטן יותר, סיים את ההליך ללא הרשעה תוך הטלת של"ץ והתחייבות באופן מוסכם.

עבר פלילי

לחובת הנאשם רישום פלילי בודד בעבירה של תקיפה חבלנית מיום 9.7.2009 והוטל עליו מאסר קצר בעבודות שירות,

תסקירי שירות המבחן

מהתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם עולה, כי כיום הוא כבן 45, נשוי ואב לשבעה ילדים. הוא סיים לימודי תיכון מקצועי בתחום החשמל והתגייס לצבא, שם שירת בחטיבת גבעתי בתפקיד מסגר ואף שירת כחייל במילואים עד גיל 29. הוא עבד בעבודות שונות בתחום החשמל. מזה כשנה וחצי עובד כחשמלאי שכיר בחברה קבלנית. אשר לעבירות, הנאשם נטל עליהן אחריות מלאה, תיאר כי הן באו עקב הצורך להגן על ילדיו. הוא הצר על התנהגותו ממנה היה צריך להימנע, לדבריו, והביע אמפטיה ביחס למתלוננים. שירות המבחן ציין, כי במסגרת ההליך הקודם מושא הרישום הפלילי, שולב הנאשם בקבוצה טיפולית, אולם נאלץ להפסיק את הטיפול בשל תחילת ריצוי העונש. במהלך תיק זה שולב הנאשם בקבוצה טיפולית, במסגרת פעילותה שיתף פעולה ואף היה דומיננטי בחלק אותו נטל. שירות המבחן עמד על תרומת הטיפול בו השתתף הנאשם להפחתת הסיכון הנשקף מן הנאשם ולנטילת אחריותו המלאה. לכן המליץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה במהלכה ימשיך ליטול חלק בטיפול וכן של"ץ בהיקף 120 שעות לצד מאסר מותנה.

ראיות וטעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית, נוכח נסיבות האירוע ותוך לקיחה בחשבון של התסקיר החיובי.

מאידך, הסניגור טוען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שהדגיש את נטילת האחריות לאחר שנוהל התיק, והצדדים הגיעו להסדר שבו תוקן כתב האישום לנוכח הערות בית המשפט, ולנוכח הרקע לאירועים וטיבו של המתלונן. הסניגור מנה את חלוף הזמן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום גופו ונפשו של אדם, על חירותו ועל זכותו לחיות בביטחון מבלי שיאונה לו רע. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה-בינונית, אך יש חומרה בכך המעשים הופנו כלפי קטין.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר במעשים מתוכננים שאירעו עקב הפגיעה בבנו של הנאשם, שכן המעשים בוצעו יום לאחר שהמתלונן פגע בבנו, ובהקשר זה נשמעו ראיות, שבין היתר הובילו אותי להציע לצדדים להגיע

להסדר ולשנות מעובדות כתב האישום. כפי שניתן להבין מדברי הנאשם לשירות המבחן, המעשים בוצעו על רקע הצורך להגן על בנו - נושא רגיש שגרם לו לאבד שליטה ולהתפרץ; הנאשם צריך היה להימנע מהמעשים בהיותו אדם בוגר, אב לשבעה ילדים; הנזק שנגרם הוא פגיעה במתלונן, על אף שגם המתלונן תקף את בנו של הנאשם.

מדיניות הענישה הנוהגת - הפסיקה בעבירה של תקיפה סתם היא מגוונת, ונגזרת מנסיבות המעשה ומנסיבות העושה. ברע"פ 4265/15 **דדון** נ' **מ"י** (מיום 22.6.2015) נדון עניינו של נאשם שהורשע בתקיפה ובאימים ונדון ל-4 חודשי מאסר בפועל, כשנקבע מתחם ענישה בין 3 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר. שם דובר בנאשם שנסיבותיו חמורות יותר כשנסיבותיו היו קשורות בעובדות כתב האישום. בת"פ (שלום י-ם) 63728-12-16 **מ"י** נ' **ברנשטיין** (מיום 10.5.2017) קבעתי מתחם ענישה שבין של"ץ ל-7 חודשי מאסר בעניינו של נאשם שהורשע באימים ובתקיפה סתם כלפי בת-זוגו. הוא נדון לשל"ץ ומאסר על-תנאי (לא הוגש ערעור).

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על של"ץ ומאסר מותנה ועד 5 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם בשנות הארבעים לחייו, נשוי ואב לשבעה ילדים; הוא עובד לפרנסת משפחתו כמפרנס יחיד, והוא תיאר לפניי במסגרת דבריו בתום הטיעונים לעונש, את מצבו הנוכחי; קיימת הרשעה אחת קודמת בעבירות אלימות; הנאשם השתתף בטיפול בשירות המבחן, הביע נכונות להשתתף בטיפולים נוספים ונטל אחריות מלאה למעשיו תוך הבעת אמפטיה למתלוננים; האירוע נשוא התיק שלפניי אינו מעיד על אופיו של הנאשם, וניתן הסבר למעשים. גם אם אין בהסבר להצדיקם, הרי שיש בו לתת להם הקשר ותיחום על ציר הזמן; הנאשם שירת שירות צבאי מלא ואף שירת במילואים, ומכאן תרומתו לחברה. במכלול השיקולים יש גם לקחת בחשבון את העונש שהוטל על בנו של הנאשם, שהואשם בעבירת תקיפה סתם, והתיק בעניינו הסתיים ללא הרשעה, תוך הטלת של"ץ בהיקף 120 שעות והתחייבות. יצוין כי מדובר באדם צעיר ללא כל עבר פלילי שמעשהו פחות בחומרתו ממעשהו של הנאשם.

המיקום במתחם - לנוכח מכלול השיקולים, יש למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם. לא מצאתי להטיל עליו עונש בעבודות שירות, במכלול הנסיבות שמניתי, מה גם שעונש כזה, יגרום לאובדן פרנסה לנאשם ולמשפחתו, שהוא מפרנסה היחיד.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר, שלא ירוצה אלא אם יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע בתוך 18 חודשים מהיום;
- ב. 250 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו ב"צער בעלי חיים" בבאר שבע כחשמלאי, לא לפני 26.7.2020 (לאחר 45 ימים להגשת ערעור) על-פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הוזנה כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש

עמוד 3

בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הטלת מאסר בפועל;

- ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר;
- ד. פיצוי בסך 500 ₪ למתלונן לתשלום עד ליום 1.10.2020. אי עמידה בתשלום תביא לפירעון מידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ה. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור את העבירה בה הורשע הנאשם במשך 18 חודשים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירות בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' סיוון א' תש"פ, 24 מאי 2020, במעמד הצדדים.